

«Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι»: Γέρ. Κύριλλος, το δοχείο της θείας Χάριτος

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

β. «Ένα μέτρο πάνω από τη γη»

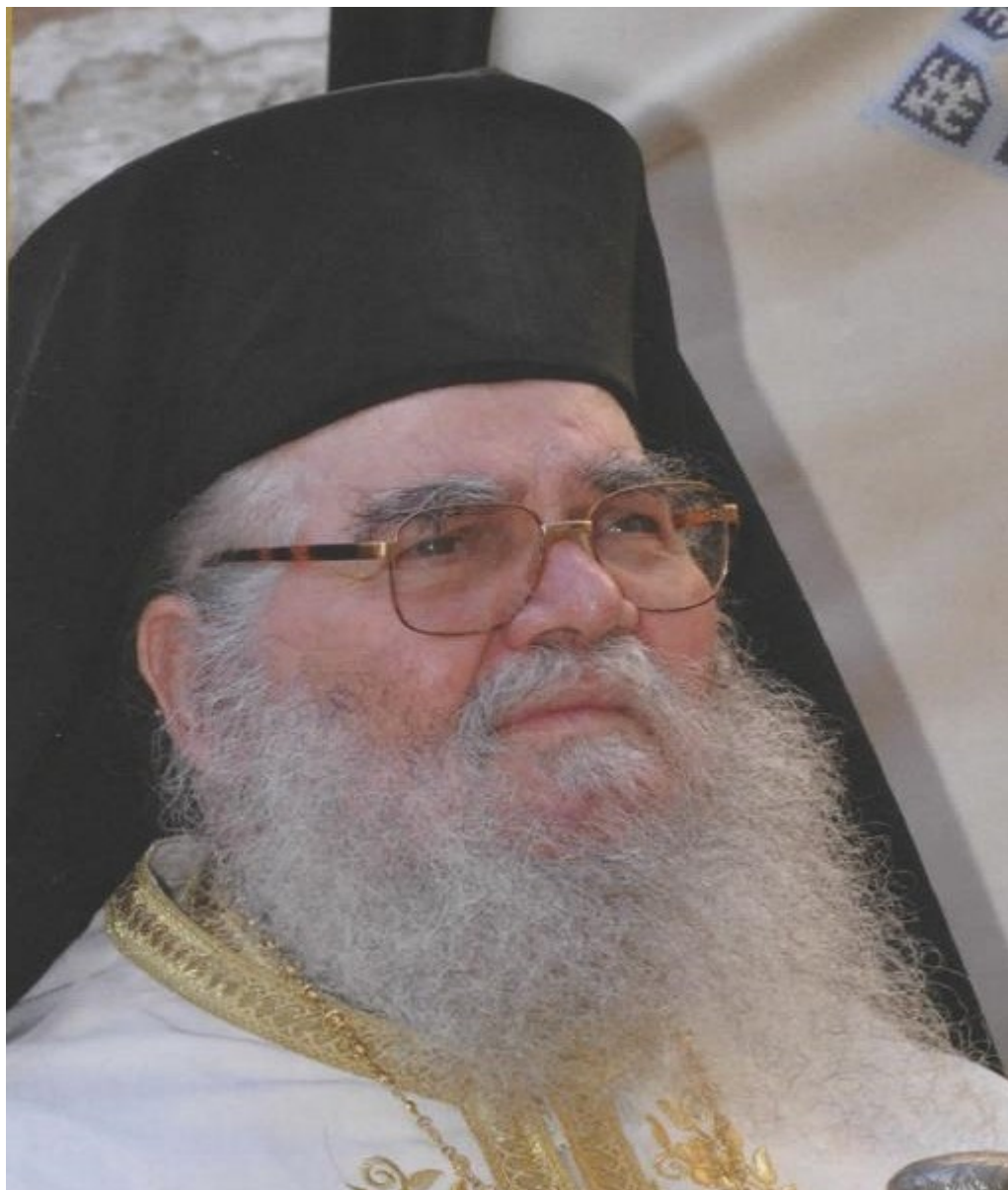
«Το 1999 ο Γέροντας Κύριλλος συνοδεύοντας την Αγία Κάρα του Οσίου Δαυίδ, ήλθε στον Ιερό Ναό Αγίας Βαρβάρας Αργυρουπόλεως. Πήγα και εγώ να προσκυνήσω τον Άγιο και να πάρω την ευχή του Γέροντα.

Ο Γέροντας ως Λειτουργός βρισκόταν στο Ιερό. Πήγα, πήρα την ευχή του και του ζήτησα, αν ήταν δυνατόν, να παραμείνω μέσα στο Ιερό. Εκείνος παρ' ό,τι ήταν ο προεξάρχων στη Θεία Λειτουργία, μου είπε: Θα ρωτήσεις τους Ιερείς του Ναού. Οι πατέρες, όταν τους ρώτησα, μου επέτρεψαν, χάριν του Γέροντα, να παραμείνω.

Τη στιγμή που ο Γέροντας εκφωνούσε: «Τα Σά εκ των Σων», τον βλέπω, ω του θαύματος, να είναι ένα μέτρο πάνω από τη γη! Έκανα το σταυρό μου και εδόξασα το Θεό».

Μιλτιάδης Κότσης

Νοσηλευτής Καρδιολογικής Κλινικής στο Γεν. Νομ. Νοσοκομείο «ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ»

γ. «Ο θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή μίας νέας ζωής»

«Καθαρά Δευτέρα 2006. Ήρθα με την οικογένειά μου για πρώτη φορά στη Μονή του Οσίου Δαυίδ. Ο Γέροντας Κύριλλος καθόταν στην είσοδο της Μονής. Είχαμε ακούσει για εκείνον από την οικογένεια Γαβρά τα καλύτερα. Δεν τον γνώριζα, ούτε με γνώριζε. Μόλις με είδε, με ρώτησε: πιστεύεις ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή μίας νέας ζωής και ότι διά του θανάτου ο άνθρωπος μεταβαίνει εις την ζωήν, την αληθινή, την αιώνια;

«Έμεινα»! Γιατί προ 24 ημερών είχε κοιμηθεί ο πατέρας μου (Βασίλειος), και για αυτό ακριβώς ήρθαμε στο Μοναστήρι, να προσευχηθούμε για την ανάπαυση της ψυχής του, να δώσουμε το όνομά του στον Γέροντα να τον μνημονεύει και να μας πεί λόγους παρηγοριάς».

Παναγιώτης Παπαδάκης, Κάτοικος Αθηνών

δ. *«...Όχι τι λέτε εσείς, τι λέει ο Θεός...»*

«Είχαμε έλθει στη Μονή, Ιούνιο του 2006, κι ο Γέροντας Κύριλλος σταύρωσε τη σύζυγο μου Αικατερίνη, η οποία έπασχε από σοβαρή ασθένεια και, δόξα τω Θεώ, όλα πηγαίνουν καλά.

Την ίδια εποχή, ο γιός μας Βασίλης έδινε πανελλαδικές εξετάσεις, με στόχο να περάσει Ιατρική. Δεν είχαμε όμως καθόλου ελπίδες, ούτε ο ίδιος, ούτε εμείς, και το αναφέραμε στον Γέροντα. Ο Γέροντας απάντησε: Φαρμακοποιός είναι καλύτερα από γιατρός. Θα γίνει φαρμακοποιός. Εμείς, όμως, δεν είχαμε ούτε για κεί ελπίδες. Ο Γέροντας μας λέει: «Όχι τι λέτε εσείς, τι λέει ο Θεός!

Εκείνη τη χρονιά πέσανε πολύ οι βάσεις και πράγματι, πέρασε φαρμακοποιός στην Αθήνα».

Δημήτρης Λαμπρινός, Οικονομολόγος και Αικατερίνη Λαμπρινού

Υπάλ. Υπουργ. Αγροτ. Ανάπτυξης, Κάτοικοι Αθηνών

ε. *«...Αν ξεχνούσα κάτι, μου το θύμιζε εκείνος...»*

«Μπήκα στο εξομολογητήριο απλώς για να πάρω την ευχή του Γέροντος Κυρίλλου. Είχαν προηγουμένως εξομολογηθεί οι φίλοι μου, με τους οποίους είχαμε έλθει στη Μονή, ο π. Δημήτριος Τζούμας, αρεοπαγίτης Ε.Τ (μακαριστός ήδη) και ο κ. Ματθαίος Μακρινός, πρόεδρος Εφετών, οι οποίοι είχαν πνευματικό τον Γέροντα. Εγώ δεν αισθανόμουν την ανάγκη εξομολογήσεως, αφού είχα ήδη εξομολογηθεί προ ολίγου μόλις καιρού στον πνευματικό μου, γνωστό αγιορείτη Ηγούμενο.

Ο Γέροντας όμως δεν με άφησε να φύγω. Κάθισε, κύριε Δημήτρη, μου είπε, και άρχισε με υπομονή και γλυκό τρόπο να μου τα βγάζει όλα, ένα-ένα, από την παιδική μου ηλικία. Αν ξεχνούσα και κάτι, μου το θύμιζε εκείνος. Πράγματα, τα οποία δεν είχα εξομολογηθεί στον πνευματικό μου στο παρελθόν, όχι γιατί τα είχα κρύψει, αλλά γιατί τα είχα ξεχάσει ή τα είχα απωθήσει στο υποσυνείδητο, με βοήθησε ακόμα και με ερωτήσεις «σοκ», να τα εξομολογηθώ. Σ' άφηνε να καταλάβεις ότι δεν θά βγούμε απ' το εξομολογητήριο, αν δεν τα πούμε και δεν τα ξεχρεώσουμε όλα. Η πολλή του αγάπη για τον εξομολογούμενο τον έκανε να μην υπολογίζει χρόνο, κούραση, ταλαιπωρία, ασθένειες!

Για πρώτη φορά στη ζωή μου έγινε τέτοια εξομολόγηση».

Δημήτριος Λινός, Επίτ. Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

30.3.2007

στ. «...Όχι, γιατί τα έκρυβα, αλλά γιατί δεν τα είχα εντοπίσει...»

«Μπήκα κι εγώ με τη σειρά μου στο εξομολογητήριο, όπου βρισκόταν ο Γέροντας Κύριλλος, όχι για να εξομολογηθώ, αφού είχα πνευματικό, κοινό με το σύζυγό μου, αλλά για να πάρω την ευχή του Γέροντα. Μόλις όμως, είδα το Γέροντα, ένοιωσα την «αγιότητα» που εξέπεμπε και όπως άρχισε να με ρωτάει «Ξεγύμνωσα» την ψυχή μου. Πραγματικά με βοήθησε να πώ πράγματα, τα οποία δεν είχα εξομολογηθεί ποτέ, όχι γιατί τα έκρυβα, αλλά γιατί δεν τα είχα εντοπίσει, ενώ αυτά υπήρχαν στο βάθος της ψυχής μου. Είναι Αγία ψυχή ο Γέροντας, άγιος άνθρωπος!

Μετά την εξομολόγηση τον παρακάλεσα να προσευχηθεί για την επιτυχία του τρίτου μας παιδιού, του Στυλιανού-Μάρκελου, που έδινε πανελλαδικές εξετάσεις με στόχο τη Νομική. Τον παρακάλεσα μάλιστα να προσευχηθεί να περάσει στην Αθήνα κι όχι στη Θεσσαλονίκη ή κάπου αλλού, για να μη μοιράζομαι σε δύο σπίτια.

Ο Γέροντας μου απάντησε: Μα, στην Αθήνα θά είναι, και «δί' άλλης οδού» θά περάσει στη Νομική».

Μαρία σύζ. Δημ. Λινού, κάτοικος Αθηνών

30.3.2007

Σημ.: Σήμερα 28.2.2013, έξι χρόνια μετά, που επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά με την καλή κ. Μαρία, για να μάθουμε την εξέλιξη σχετικά με την πιο πάνω απάντηση του μακαριστού Γέροντος Κυρίλλου, πληροφορηθήκαμε ότι ο Στυλιανός-Μάρκελος πράγματι πέρασε στην Αθήνα στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής αρχικά, και αφού πήρε το πτυχίο του αυτό, στη συνέχεια με κατατακτήριες εξετάσεις (το «δι' άλλης οδού του Γέροντα) εισήλθε στο Νομικό Τμήμα, όπου περατώνει τις σπουδές του αριστεύοντας σε πολλά μαθήματα!

ζ. «Μήν απογοητεύεστε. Θα σας δώσει ο Άγιος παιδί»

«Είμαστε 12 χρόνια παντρεμένοι και δεν μπορούσαμε να κάνουμε παιδί. Την τελευταία φορά που ήρθαμε στο μοναστήρι ήμασταν πολύ στενοχωρημένοι. Ο Γέροντας αφού μας σταύρωσε με την Αγία Κάρα του Οσίου Δαυίδ μας είπε: Μήν απογοητεύεστε. Θα σας δώσει ο Άγιος παιδί.

Πράγματι, μας έδωσε και μάλιστα αμέσως! Γι' αυτό ήρθαμε, σήμερα στις 11.4.2007, από την Αθήνα να ευχαριστήσουμε τον Άγιο Δαβίδ και το Γέροντα Κύριλλο και να τον παρακαλέσουμε να πάρει το μωράκι μας στην αγκαλιά του και να το ευλογήσει».

Ηλίας και Διονυσία, Κάτοικοι Αθηνών

η. «Άρρητος ευωδία»

«Την ώρα που ήμουν γονατιστή και με σταύρωνε ο Γέροντας Κύριλλος με την Αγία Κάρα του Οσίου Δαβίδ, μετά τον εσπερινό της 2.9.2007, έβγαινε από το κάτω μέρος των ράσων του άρρητος ευωδία που με μέθυσε. Αυτό με ώθησε να φωνάξω αμέσως τον π. Γαβριήλ και να του το πω.

Φεύγοντας, αντί άλλων είπα στο Γέροντα Κύριλλο: «Γέροντα, πολύ με διδάξατε σήμερα».

Γερόντισσα Νυμφοδώρα, Καδηγουμένη της Ιεράς Μονής Αγίας Παρασκευής Κέρκυρας

8. «Γαλλικά, γαλλικά να μάθεις!»

Ο Κωνσταντίνος Ανδρέου, γιατρός από την Έδεσσα, τον Μάρτιο του έτους 2008, έπρεπε να πάρει μία σοβαρή απόφαση για την επιλογή της ευρωπαϊκής χώρας στην οποία θά έκανε την ειδικότητα του στην οφθαλμιατρική. Προβληματιζόταν αν θα έπρεπε να κάνει εντατικά μαθήματα της αγγλικής, γαλλικής ή και σουηδικής γλώσσας, γιατί δεν ήξερε σε ποιο νοσοκομείο θά υπήρχε κενή θέση, ώστε να γίνει δεκτός.

Για ακόμη μία φορά συμβουλευθηκε τον άγιο Γέροντα Κύριλλο. Κι εκείνος αμέσως, χωρίς δισταγμό, χαμογελώντας, του είπε «γαλλικά, γαλλικά να μάθεις». Κάνοντας υπακοή στον Γέροντα άρχισε την εντατική εκμάθηση της γαλλικής.

Αιτήσεις απηύθυνε σε, περίπου εκατό, αγγλόφωνα και γαλλόφωνα νοσοκομεία σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Θετική απάντηση, ότι υπάρχει κενή θέση και τον δέχονται, έλαβε μόνον από νοσοκομείο των Βρυξελλών, για την οποία απαραίτητη προϋπόθεση ήταν να γνωρίζει την γαλλική γλώσσα.

<http://bit.ly/1g48jmc>